

Երևան, 16 Օգոստոս, 2021

ՏԵՐՈՒԹԱԿԱՆ ԱՊՈՔՅ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասդութիւն Հօր Յիսուս, քուր ինձ իմասդութիւն վրարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՍՈՐՎԵՑՈՒԻՐ ԻՆՇԻ ԿԱՆՈՆՆԵՐԻ ՊԱՀԵԼՈՒ ԿԵՐՊԸ

Սորվեցուր ինծի, Տէր, կանոններդ պահելու կերպը,
եւ մշտապէս պիտի կապարեմ զանոնք:
Տուր որ հասկնամ Օրէնքդ,
որպէսպի կապարեմ եւ ամբողջ սրբով հնապանդիմ անոր:
Պապուէրներուդ շաւիդին մէջ առաջնորդէ զիս,
որովհետեւ անոնցմէ՝ հաճոյք կ'առնեմ:
Ըրէ այնպէս՝ որ սիրս պապուէրաններուդ փափաքի,
Քան անձնական հարսդութիւն դիզելու:
Հայեացքս հեռացուր դապարկ բաներէն,
եւ քու կամքիդ գործադրութեամբ՝ կեանք քուր ինծի:
Ես քու ծառադ եմ, կապարէ ինծի դուած խոսդումդ,
այն խոսդումը՝ որ կու դաս քեզմէ ակնածողներուն:
Հեռու պահէ նախադինքը՝ որմէ այնքան կը վախնամ,
որովհետեւ վճիռներդ արդար են:
Միակ փափաքս է՝ հրահանգներդ կապարել.
Կեանք քուր ինծի, դուն՝ որ արդար ես:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՔՅ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արթայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիսդու,

ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի դուէ եւ ի զիշերի,

ի նսդիլ ի դան, ի զնալ ի ճանապարհ,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

եւ ողորմեա՝ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՎ

ԱՌԱՋԱԿԱՑ 14 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՎԱՏՈՒԹԻՒՆ 14:23-35

Երեւոյթներ կան, որոնց մասին շաբ չենք մրածեր, բայց ահա Առակաց գիրքը կու զայ ցոյց փալու այդ երեւոյթները եւ այդ երեւոյթներուն բարիքը կամ չարիքը: Շարունակելով Առակաց 14:23 համարէն, կը ըստ: «Ամէն աշխապանք օգուտ մը ունի, իսկ դապարկաբանութիւնը, այլ խօսքով, միայն խօսողը, առանց գործելու, առանց աշխապանքի, կարօպութեան կը տանի»: Այս, ամէն աշխապանք իր օգուակարութիւնը ունին ու կրնան ունենալ մեր հոգեւոր գոյութեան, բայց նաև աշխապանքեր, որոնք իրենց օգուակարութիւնը ունին ու կրնան ունենալ մեր ֆիզիքական գոյութեան ապահովման, բայց զգուշ ըլլալու ենք, որ այդ աշխապանքը պարճառ չըլլայ մեր հոգեւոր կործանումին: Մինչ դապարկաբանին պարագային կարօպը պիտի ունենայ այդ հոգիի փրկութեան: 24րդ համարը կու զայ յսկակօրէն ցոյց փալու, թէ ինչպէս իմաստուններուն հարսփութիւնը, իրենց գրուելիք պասկն է, այն պսակը, որու մասին Պողոս Առաքեալ պիտի ըստ: «Արդարութեան պսակ»: Իմաստունները իրենց գրուած այդ իմաստութեամբ կրցան ծեռք ծգել այնպիսի հարսփութիւն մը, ու կախում չունի աշխարհի դրուածքնեւ: Հարսփութիւն մը, ուր ոչ գողը, ոչ ալ ցեցը, կրնան գողնալ կամ ապականել:

Հեփաքրքրական է 25րդ համարը երբ կը ըստ: «հաւաքարիմ վկան հոգիներ կ'ազաքէ»: Այս, Քրիստոսի հաւաքարիմ վկան հոգիներ ազաքելու համար կայ, եւ այդ հոգիները Քրիստոսի առաջնորդելու: Որովհետեւ քրիստոնեայ անհապը ուրիշ բան չէ երեւ ոչ պարզապէս Քրիստոսի վկան: Ինչպէս Քրիստոս Ինք պիտի ըստը, եթէ մարդոց առջեւ իմ վկաներս չըլլաք, ես ալ Հօրս առջեւ ծեր մասին վկայելու: Ուրեմն, հաւաքարիմ վկան, երբ իր լսածը, գեսածը Քրիստոսէ գրուած փոխանցելու, ահա այն ագեն այդ վկան պիտի կարենայ հոգիներ ազաքել մեղքն: Իսկ ոչ հաւաքարիմ վկան սփութիւն դուրս կու փայ, եւ փոխանակ հոգին ազաքելու, ընդհակառակը այդ հոգին կործանումի կ'առաջնորդէ:

26 եւ 27 համարները կարեւորութեամբ կը շեշտեն Տիրոջ երկիւղը ունենալու հանգամանքը, նախ անոր մէջ գեսնելու, որ այնպես վսպահութիւն կայ, կրնաս անոր վսպահիլ: Որովհետեւ Տիրոջ վախ. երկիւղ ըստելով կը հասկնայ մեղքէն հետու մնալու, Ասպուծոյ գեղին ու հանգամանքը իմանալու, հասկնալու, եւ Անոր գրուելիք փառքը իրեն փալու: Ահա այն ագեն, այդ երկիւղը, ոչ թէ երկիւղ է, այլ ընդհակառակը կեանքի աղբիը է, ու մանաւանդ մահուան որոգայթէն դուրս գալու միջոց է: Որովհետեւ մեղքին վարձքը մահ է, ուսպի մեղքն, զարէն ու չարիքէն հետու մնալը մահուան որոգայթէն կ'ազաքէ:

28րդ համարը թագաւորին կամ իշխանաւորին վերաբերունքին մասին է: Երբ թագաւոր մը, որ խորքին մէջ ներկայացուցիչն է Ասպուծոյ, եթէ ունենայ այնպիսի վերաբերում ժողովուրդին հետի, այդ ժողովուրդը իր շուրջ հաւաքուած, զինք սիրած իրեն համար պիտի չըլլայ պաքի: Մինչ երբ վապ, գէշ, բռնափիրութեամբ իշխէ, այն ժամանակ ժողովուրդ պիտի չըլլայ շուրջը եւ ահա այն ագեն իրեն համար կործանում է:

Ասպուծոյ նկարգիրներէն մէկն է երկայնամբութիւնը, ուր Պողոս Առաքեալ կ'ըստ: «Ասպուծոյ երկայնամբութիւնը, համբերութիւնը փրկութիւն համարեցէք»: Այսպես եւս, 29րդ համարը, նոյն ծեռով կը ներկայացնէ. «Երկայնամիտ մարդը խոհեմ է, մինչ կարճամիտը՝ յիմարութիւն կ'ընէ»: Երկայնամիտ մարդը համբերութեամբ կը սպասէ Տիրոջ, որովհետեւ կը վսպահի ամբողջութեամբ: Մինչ կարճամիտը չունի Ասպուծոյ վսպահութիւնը:

30րդ համարը յիշեցում է իրաքանչիրս, «Հանդարդ սիրվը մարմնին կեանք է, մինչ նախանձ՝ ուսկորներուն փրկութիւն»: Երբ մեր սիրվերը, այսինքն՝ մեր միքքերը, խորհուրդները խաղաղ են Քրիստոսով, ու մանաւանդ՝ զոհ ու շնչակալ ենք գրուածով եւ եղածով, արիկա մեզի կեանք է ու առողջութիւն, մինչ երբ նախանձ եմ, որ արդէն կը նշանակէ, նախ իմ անձիս մասին մրածողն եմ, եւ երբեք գոհացողը շեմ գրուածին կամ ունեցածին, ուսպի խաղաղութիւնն ալ չունիմ, արիկա կը դառնայ ուսկորներու փրկութիւն: 31րդ համարը մէկ այլ ուրիշ յիշեցում մըն է, այս անգամ յիշելու եւ ըստ այնմ հոգ փանելու աղքափին, միշտ ի մրի ունենալով որ օր մը մենք ալ այնպիսին էինք, եւ ահա Ասպուծ իր ողորմութեամբ նայեցաւ մեզի, նոյնը մենք ընելու ենք մեր նմանին, այլապէս աղքափին որկանք ընտղը խորքին մէջ Սպեղծիչը անարգած կ'ըլլայ, իսկ ողորմութիւն գրուողը Սպեղծիչը պաքուած կ'ըլլայ: Քհապոս պիտի ըստ: «Ինչ որ ըրիք ուրիշին ինծի ըրած եղաք»: 32րդ համարը այնպիսի հանգափութիւն մըն է որ կու փայ, երբ կ'ըստ: «Արդարը իր մահուան ագեն ապահովութիւն կ'ունենայ», այս որովհետեւ գիտէ դէպի ուր կերթայ, գիտէ որու է որ պիտի դիմաւորէ: Պողոս Առաքեալ գեղեցկօրէն կը ներկայացնէ ըստելով. «Ինծի համար մահ, Քրիստոսի հետի ըլլալ կը նշանակէ»: Արդեօք ունի՞նք այս ապահովութիւնը: